

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1884 til 31te Marts 1885.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 244; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 839 ff).

Foruden de paa Udvalgets Vædringsforslagsliste (se Tillæg B., Sp. 899 ff.) opførte Vædringsforslag var intet saadant fremkommet.

Det Affnit, som først sattes under Forhandling, var det, der angik Marineministeriet, nemlig Lovforslagets § 12 (se Tillæg A., Sp. 1551—54) med Vædringsforslagene Nr. 30 og 31 (se Tillæg B. Sp. 905—6), hvortil høre Betænkningens Numre 37—41 (se Tillæg B. Sp. 871—86) samt af § 14 D. (se Tillæg A., Sp. 1557—60), hvortil høre Vædringsforslagene 38—40 (se Tillæg B. Sp. 907—10) samt Betænkningens Numre 50—52 (se sammesteds Sp. 893—96).

Ordføreren (Lauber): Det er Forretningsager, vi have for i Dag, efter de tre Dages politiske Forhandling, og skjøndt jeg har nogle mere almindelige Bemærkninger at gjøre angaaende Tillægsbevillingsloven, ønsker jeg at opsætte disse, indtil den meget ærede Finantsminister, der har forelagt Lovforslaget, kommer til Stede. Jeg skal derfor holde mig strengt til det Affnit, der er sat under Forhandling. — Tillægsbevillingslovens § 12 svarer til § 23 i Finantsloven, og til den er der stillet to Vædringsforslag begge af Udvalgets Flertal. Det ene gaar ud paa at stryge extraordinært Hæderstegnstillæg for indeværende Aar; hertil er der begjæret 1,000 Kr., men dette Beløb var allerede begjæret paa Finantsloven for indeværende Aar og blev da nægtet. Flertallet ser ikke nogen Anrsag til at fravige de Bevillinger, som ere giuue paa Finantsloven, da det ikke betragter det som Tillægsbevillingslovens Opgave at forandre Finantslovens Bevillinger, naar der ikke foreligger nogen Anledning dertil, og det gjør der ikke i nærværende Tilfælde. Derksom man indførte denne Praxis, vilde man udsætte sig for, at Tillægsbevillingsloven svulmede op til et Omfang, som vi ikke kunde være tjente med, og at en væsentlig Del af Finantslovbehandlingen i den foregaaende

Samling blev gjenoptagen ved Tillægsbevillingsloven. Jeg skal desuden med Henhyn til dette Punkt bemærke, at ifølge „Tidskrift for Søvesen“ er der i Aarets Lov uddelt en Del Hæderstegn, hvortil der selvfølgelig er knyttet Hæderstegnstillæg, og hvis jeg har set rigtigt, findes der imellem disse flere Værftsarbeidere [Marineministeren (Ravn): Nei!]. Ja, det beror maasse paa en Feiltagelse, jeg vilde netop stille det Spørgsmaal til den høitærede Minister, om det ikke er Tilfældet; men under alle Omstændigheder har Finantsudvalget indstillet og Thinget vedtaget, at dette Tillæg skal gives for Fremtiden, men Udvalget finder ikke Anrsag til at fravige den Beslutning, som er fattet for indeværende Aar, idet man holder sig til, hvad der er besluttet i forrige Samling. — Under Nr. 31 er der stillet Forslag om, at en Bevilling paa 33,422 Kr. 88 Ø. til Reparation af Fyrstibet „Læsø Rende“ udgaar. Dette Beløb er afholdt, og Oplysninger derom findes i Anmærkningerne. Det ses heraf, at det omhandlede Skib er bygget i 1842 og har været i stadig Station paa „Læsø Rende“ siden 1868; som Følge deraf fandtes det fornødent at undertaste det et Efterhyn, og ved dette Efterhyn viste der sig saa store Mangler, at man maatte foretage en større Reparation end oprindeligt paatænkt, og dertil er det omhandlede Beløb medgaaet. Det er Udvalgets Opfattelse, ogsaa efter Samraad med den meget ærede Minister, at selv om man ikke kunde vide forud, at en saa stor Reparation var fornøden, maatte det dog vides forud, at en Reparation af Fyrstibet Nr. 4, som har Station paa „Læsø Rende“, var fornøden, og det burde derfor have været Ministerens Pligt efter Udvalgets Opfattelse at begjære en Bevilling dertil paa Finantsloven. Da dette ikke er sket, mener man at burde protestere imod en saadan Afholdelse af Udgifter paa egen Haand, som her har fundet Sted, og foreslaar derfor, at Bevillingen nægtes. — Til § 14 paa Tillægsbevillingsloven, som svarer til Finantslovens § 26, er der under Nr. 38—40 stillet 3 Forslag vedrørende Marineministeriet. Det første af disse gaar ud paa at nægte en Reservekasse til elektrisk Belysning af „Helgoland“. Dette Forslag er stillet af Flertallet, jf. det, efter Flertallets Mening, en saadan Bevilling burde søges paa Finantsloven, og det foreslaas derfor nægtet. Her er i det Hele taget en Indvending, som Flertallet paa ikke saa ganske saa Punkter har fundet Anledning til at gjøre imod nærværende Tillægsbevillingslovsforslag, ligesom ogsaa imod tidligere Tillægsbevillingslovsforslag, at adskillige Bevillinger, som kunde have været søgte enten paa